

Κυριακή 26 Μαΐου. **Κυριακή τοῦ Παραλύτου.** Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα. Ἐωθινὸν ε'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου
μνεΐαν ποιούμεθα, καὶ ὡς εἰκὸς τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη...ἐκ γ' καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα
τοῦ γ' ἤχου στιχηρὰ: Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμ-
παντα...Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ...καὶ ἐν ἀνατολικὸν· Τὸν
Σταυρόν σου τὸν τίμιον...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· Ἀνέβη ὁ
Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...Καὶ νῦν...τὸ α' δογματικὸν θεοτοκίον τοῦ ἤχου·
Μεγιστον θαῦμα! Παρθένος τεκούσα...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...Τὸ προκεί-
μενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον,
τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια
τῆς Θεοτόκου· Μεγάλῃς διὰ σοῦ εὐεργεσίας...Σὲ πάντες κατάφυγιον...
Τὸ χαῖρε Θεοτόκε...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· Ἐν
τῇ στοᾷ τοῦ Σολομώντος...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὰ Ἀπολυτικά· Εὐ-
φραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύ-
σασαν... Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου κατ' ἤχον καὶ ἡμέραν·
Τὸν βυθὸν ὡς τεκούσα...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ
ἁγιορείτου). Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· Τὴν ψυχὴν
μου Κύριε...Ἐν τέλει δὲ οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Τὸ· Χριστὸς ἀνέστη...ἐκ γ' καὶ ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς· εἶτα τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνήρ...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ιστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν γ' στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου· Τῷ σῶ σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ...Πεφώτισται τὰ σύμπαντα...Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ...τὰ δ' ἀνατολικά στιχηρὰ· Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον...Ἵμνουμέν σου τὸν τίμιον...Τοῖς ἐν Ἄδη καταβάς...Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες...καὶ τὰ β' στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου· Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντῳ...Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων ὁ Παράλυτος...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...Εἴσοδος· Τὸ Φῶς ἰλαρόν... Τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· Ἐπὶ τῆ Προβατικῆ κολυμβήθρα... Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον...Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες...Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...Πάσχα τὸ τερπνόν...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· Ἐν τῆ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος...Καὶ νῦν· Ἀναστάσεως ἡμέρα...Τό· Νῦν ἀπολύεις...Τὸ· Χριστὸς ἀνέστη...ἐκ γ', χῦμα. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν... Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ἵτι σοῦ ἐστιν...Ἀπολυτίκιον· Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια...Δόξα...Καὶ νῦν· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ οὔσης ἀγρυπνίας, ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ λέγομεν ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ μικρῷ διετάχθησαν. Τῆ δὲ Κυριακῇ πρωί, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...Τά· Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον...Ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῆ ὀράσει...αἱ δεήσεις καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν τοῦ ἱερέως, τὸ Χριστὸς ἀνέστη...ἐκ γ', ἦτοι ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα Δόξα...Καὶ νῦν... Τρισάγιον...Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστίν...καὶ καθεξῆς ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος...τὰ Ἀπολυτικά· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν... Εὐθύς ἢ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεύς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται... Δόξα· Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεύς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Πάντα ἀνθρώπινα... Δόξα· Τὸ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς Σταυρώσεως...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τα ἐπουράνια, πόθω ἠγάλλοντο...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήτων τῇ ὀράσει...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἕωθινοῦ ε' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ... Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου... Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ς' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ Παραλύτου εἰς ς' τροπάρια ἄνευ εἰρμῶν. Οὐ λέγομεν δὲ στίχους τῶν ᾠδῶν, ἀλλ' εἰς μὲν τὰ

ἀναστάσιμα τροπάρια· Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ τῆς Θεοτόκου· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ κανόνι τοῦ Παραλύτου· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα· Ἀναστάσεως ἡμέρα...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα τοῦ Παραλύτου· Ῥῆμα Παράλυτον...Δόξα...τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου...Ἀφ' ἑκτῆς, κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ· Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα... Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Πεντηκοσταρίου. **Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ** τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτοῦ, τὰ δύο θεοτοκία μετὰ τῶν μεγαλυναρίων· Μαγδαληνὴ Μαρία...Χαῖρε Παρθένε χαῖρε...καὶ ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Παραλύτου μετὰ τοῦ ῥηθέντος στίχου.

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα· Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός...καὶ τοῦ Παραλύτου· Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος... Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια...Χαρὰς τὰ πάντα πεπληρωται...Ἐν τῷ φωτὶ σου Δεσπότα...καὶ τὰ δ' ἀνατολικά στιχηρὰ· Ὑμνον ἑωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...Ἐξαστράπτων Ἄγγελος...Εἰς τὸ μνήμα σε ἐπεζήτησεν...Ἐβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· Κύριε, τὸ παράλυτον οὐχ ἢ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν... Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὑπευλογημένη ὑπάρχεις...Δοξολογία μεγάλη, καὶ μόνον τὸν ἀναστάσιμον τροπάριον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Εἶτα ψάλλομεν τὸ ε' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων...καὶ ἢ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ γ' ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος τοῦ Παραλύτου ἢ 5' ᾠδὴ εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρημῶν. Εἰσοδικὸν τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει...Δόξα, τὸ κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα· Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· *Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους...*(Πραξ. θ' 32-42), ὁ ζῆτει τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα. *Εὐαγγέλιον ὁμοίως· Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...*(Ἰωαν. ε' 1-15), ὁ ζῆτει τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ ἐξαιρέτως, τὸ· Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...*Φωτίζου, φωτίζου...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς...τὸ· Χριστὸς ἀνέστη...ἅπαξ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ', Δόξα, καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἀπόλυσις.**

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, θὰ ψαλλεῖ τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ ἀποδείπνῳ, μετὰ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου.

Εἶδησις: Χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡ ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται ἡμέρας τρεῖς· τῇ Κυριακῇ, τῇ Δευτέρῃ καὶ τῇ Τρίτῃ, ὅτε καὶ ἀποδίδεται.